

ת"פ 15021/01/18 - מדינת ישראל נגד סאלם אבו גועד

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 15021-01-18 מדינת ישראל נ' אבו גועד

בפני
בעניין: כבוד השופט ארנון איתן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

סאלם אבו גועד

הנאשם

גזר דין

רקע והליכים קודמים:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טעון בכתב אישום מתוקן בעבירות של ניסיון להסעת תושב זר השוהה בישראל שלא כדין, עבירה לפי סעיף 12 א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב 1952 -בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), ובעבירה של סיוע להתחזות כאדם אחר במטרה להונות, עבירה לפי סעיף 441 לחוק העונשין בצירוף סעיף 31 לחוק העונשין. סוכם בין הצדדים כי בטרם ישמעו טיעונים לעונש, יוגש תסקיר מבחן בעניינו של הנאשם, כאשר התביעה תגביל עצמה למאסר שירוצה על דרך עבודות השירות ומאסר על תנאי, והסנגור יהיה חופשי בטיעונו.
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן בתאריך 28.6.17 בשעה 09:30 הגיע הנאשם יחד עם הגב' פדאא אבו שעירה ת.ז 914848163 שהינה תושבת זרה ללא אשרת כניסה לישראל למחסום המנהרות מכיוון בית לחם, כאשר הוא נוהג ברכב מסוג טויוטה קורולה שמספרה: 5538452 כאשר בכוונתו להגיע לביתו שבמושב בית זרועה שבתוך שטחי מדינת ישראל. בהגיעו למחסום נדרש הנאשם להזדהות בפני השוטר הצבאי. הנאשם הציג את תעודת הזהות שלו וכן את ספח תעודת הזהות, באמצעותו טען כי הוא אביה של התושבת הזרה, והיא בתו ראם אבו גועד ת.ז 200258499.
3. באותן הנסיבות, חשד השוטר הצבאי כי הפרטים שנמסרו לו אינם תואמים את גיל התושבת הזרה, ועל כן ערך חיפוש בתיקה. במהלך החיפוש איתר השוטר הצבאי את תעודת הזהות השייכת לתושבת הזרה ופרטיה המדויקים לפיהם המדובר בתושבת הרשות הפלשתיאית כאמור לעיל.
4. ביום 16.6.19 הוגש תסקיר בעניינו של הנאשם אביא מתוכנו בתמצית. הנאשם כבן 57 גרוש בשנית ואב ל-12 ילדים בגילאי 15-35, מתגורר במושב זרועה ומגדל כאב יחידי את שלושת ילדיו הקטנים.

הנאשם הינו נכה צה"ל ומתקיים כעת מתשלומי תגמול של משרד הביטחון. בתסקיר פירוט אודות הרקע בו צמח הנאשם. צוין, כי הנאשם סיים 12 שנות לימוד, ובגיל 24 התנדב לשרות צבאי. הנאשם שירת ביחידת הגששים תחילה בשרות סדיר, ובהמשך בשרות קבע. במהלך שירותו נפצע בתאונת דרכים והוכר כנכה צה"ל. לאחר כ-14 שנים השתחרר ובהמשך עבד משך כ-5 שנים במפעל "אוסם" בתפקידי אחזקה. מזה כ-4 חודשים הנאשם הינו מובטל.

5. הנאשם נישא בגיל 18 ומקשר זה נולדו לו 9 ילדים. בשנת 1996 התגרש הנאשם ומאז מקיים הנאשם קשר מרוחק עם ילדיו. הנאשם נישא בשנית לאישה ממוצא יהודי ומקשר זה נולדו לו 3 ילדים. הנאשם השלים תהליך גיור, כאשר בתסקיר מובא הרקע לגירושיו השניים, וכן העובדה כי לאחר גירושיו אלו, נשארו שלושת ילדיו הקטנים במשמורתו.

6. הנאשם הודה בביצוע העבירות, ומסר כי בינו לבין התושבת הזרה היכרות קודמת על רקע קשרים חברתיים שמנהל בבית לחם. בתסקיר מובא הרקע לביצוע העבירות, והחשש שעמד בבסיס המעשים. להתרשמות שרות המבחן המדובר באדם בעל עולם ערכים תקין, מחובר לנורמות חברתיות המתקשה לשאת את מעורבותו בפלילים.

7. בבחינת גורמי סיכון, התייחס שרות המבחן לאופיין של העבירות, הבדידות בה מצוי הנאשם לצד זהות אישית מבלבלת ולא מגובשת, וכן הפיזיות בה פעל בעת ביצוען של העבירות. בבחינת גורמי סיכוי צוינה הודאתו, היעדר הרשעות קודמות, יכולותיו הגבוהות לתפקוד תקין ויכולתו להזדהות עם הנורמות והחוקים המקובלים בחברה. בנוסף, נלקח בחשבון השפעתו של ההליך הפלילי כנגדו כגורם מרתיע להישנות עבירות בעתיד.

8. נוכח כל זאת, ממליץ שרות המבחן להטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף של 200 שעות, וכן לשקול את ביטול הרשעתו. בעניין זה צוין, כי המדובר בעבירה יחידה אותה ביצע הנאשם, אורח חייו הינו נורמטיבי, הזדהותו עם ערכי החברה, לקיחת אחריות וכן נכונות מצדו לבצע צו של"צ.

תמצית טיעוני הצדדים:

9. המאשימה הפנתה לעובדה כי המדובר בנאשם יליד 1962 נעדר עבר פלילי. צוין, כי הערכים שנפגעו ממעשיו של הנאשם נוגעים בפגיעה בביטחון המדינה וריבונותה להחליט מי יבוא בשעריה, כמו גם פגיעה בסמכותה וחובתה לשמור על גבולותיה מפני כניסה ושהייה שלא כדין. בהתייחס לתסקיר המבחן נטען כי גרסתו שהובאה בפני שרות המבחן שונה מגרסתו בחקירה, ובכל מקרה אין בטעמים שהובאו בתסקיר המבחן כדי להצדיק במקרה דנן את ביטול ההרשעה, כפי שהומלץ. בהתייחס למתחם הענישה צוין, כי הוא נע החל מחודש מאסר שיכול וירוצה על דרך עבודת השירות ועד 6 חודשי מאסר, ללא עבירות נלוות. בנסיבות אלו עתרה להטלת חודש מאסר שירוצה על דרך עבודת השירות מאסר על תנאי וקנס.

10. ההגנה ביקשה לאמץ את המלצות התסקיר. על פיה מספר נתונים מצדיקים את אימוץ עמדת שרות המבחן בהם- היות הנאשם פנסיונר של צה"ל, נכותו מעת שירותו הצבאי, וכן נסיבותיו האישיות. בעניין זה

האחרון ציין הסנגור, כי המדובר בנאשם שהינו גרוש ומגדל לבדו 3 ילדים קטינים. בהתייחס לעבירות ציין, כי הנאשם מצוי בין הפטיש לסדן, שכן נוכח תהליך הגיור שעבר, נאלץ הוא לקיים קשר זוגי מחוץ לשטחי ישראל, זאת מחשש לחייו. בנסיבות אלו ביקש לראות את המעשים ברף חומרה נמוך.

11. לחילופין, וככל שעמדת שרות המבחן לביטול ההרשעה לא תתקבל, עתר הסנגור להטלת רכיבי ענישה הכוללים מאסר צופה פני עתיד וקנס כספי.

סוגיית אי ההרשעה:

12. הכלל במשפט הפלילי קובע כי נאשם שהוכחה אשמתו ונקבע כי ביצע עבירה, יורשע בדין ויישא בעונשו. הימנעות מהרשעה, הינה חריג לכלל זה, והשימוש בו נעשה במשורה בהתאם לכללים שנקבעו שהתוו בפסיקת בית המשפט העליון. נפסק, כי ניתן להגיע בגזר דין לתוצאה של אי הרשעה "רק בנסיבות יוצאות דופן, בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה בדין לחומרתה של העבירה" (ר"ע 432/85 גדעון רומנו נגד מדינת ישראל (מיום 21.8.85)). בפסק הדין המנחה בעניין זה: ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב (337(3), נקבעו שני תנאים מצטברים, המאפשרים להימנע מהרשעה ביחס לנאשם שנקבע לגביו כי ביצע עבירה. "ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים..."

13. סבורני, כי על אף המלצה חיובית מטעם שרות המבחן, מקרה זה אינו נמנה על החריגים המצדיקים את ביטול ההרשעה, זאת ממספר טעמים: ראשית, סוג העבירות ונסיבות האירוע עצמו. הערך המוגן בעבירה של הסעה או ניסיון הסעה של תושב זר, הינה שמירה על גבולות המדינה, ועמידה על זכותה של המדינה לקבוע מי הם הרשאים להיכנס לשטחה. בצד עבירה זו עונש מאסר למשך שנתיים. בענייננו התווספה לכך עבירה נוספת של סיוע להתחזות כאדם אחר במטרה להונות. בהתאם לעובדות בהן הורשע הנאשם, מסר הנאשם בידי השוטר הצבאי את תעודת הזהות שברשותו בצירוף הספח וטען כי התושבת הזרה הינה בתו. רק לאחר חיפוש בתיקה של התושבת הזרה, הובררה זהותה. במקרה דנן, פגע הנאשם בערכים של יושר, סדר ציבורי ושלטון החוק. יוסף, כי לצד עבירה זו עונש מרבי למשך שלוש שנים.

14. בחינת נסיבות ביצוע של העבירות מלמד כי לא נשקף ממעשיו של הנאשם סיכון ביטחוני, שכן הסיע לתוך שטחי ישראל את בת זוגו. מנגד, יש במעשה כדי להצביע על תכנון מוקדם, והחומרה שבמעשה באה לידי ביטוי בשימוש שנעשה בתעודת הזהות במטרה להערים על גורמי אכיפת החוק בעבודתם. במצב דברים זה אתקשה לקבל את העתירה לביטול ההרשעה.

15. הטעם הנוסף בדחיית הבקשה נעוץ בתנאי שנקבע בפסיקה, לפיו יש להוכיח פגיעה ממשית וקונקרטי בשיקומו של נאשם, ואין די בטעמים שהובאו במסגרת התסקיר כדי למלא תוכן אחר תנאי זה. (ראו: רע"פ 9118/12 אלכסנדר פריגין נגד מדינת ישראל (1.1.13), ע"פ 8528/12 אלירן ציפורה נגד מדינת ישראל (13.3.13)).

16. בנסיבות אותן ציינתי לעיל, לא אוכל כאמור לקבוע כי זהו אחד מאותם מקרים מיוחדים הראויים להימנות בין היוצאים מן הכלל אשר בהם תימנע ההרשעה.

מתחם העונש ההולם:

17. על הערכים המוגנים אותם הפר הנאשם במעשיו עמדתי לעיל. באשר לענישה הנוהגת הרי שבחינת רמת הענישה הנוהגת בפסיקה מלמדת, כי במקרים דומים, וביחס לעבירת הסעת שוהה בלתי חוקי, בהם דובר ברף חומרה שאינו גבוה, נגזרו עונשים שכללו ענישה מוחשית ללא רכיב של מאסר ועד מאסר קצר בפועל, אשר יכול וירוצה על דרך עבודות השירות.

(ראו: עפ"ג (מחוזי ב"ש) 58809-10-13 אבו מחארב נ' מדינת ישראל (1.1.14), ת"פ 64069-12-12 מדינת ישראל נגד כרישאת (11.11.13), ת"פ 59838-12-12 מדינת ישראל נגד אלצראיעה (9.12.13), ת"פ 30626-08-13 מדינת ישראל נגד בדיר (10.9.14)).

גזירת העונש המתאים לנאשם:

18. בגזירת העונש המתאים לנאשם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 י"א). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות: הנאשם כבן 57 אב ל-12 ילדים, מגדל כעת לבדו 3 ילדים קטינים. הנאשם נטל אחריות על מעשיו בבית המשפט ואף בפני שרות המבחן הביע חרטה על מעשיו. הבאתי בחשבון את מועד ביצוע העבירות ולכך שחלפו כמעט שלוש שנים מאז ביצוען. הנאשם נעדר עבר פלילי ולהתרשמות שרות המבחן המדובר באדם לו מערכת ערכים תקינה, יכולות גבוהות לתפקוד תקין, המחובר לנורמות חברתיות.

19. באיזון בין השיקולים השונים, אני סבור כי ישנו מקום לגזור במקרה זה עונש שהינו בתחתית מתחם הענישה הכולל מאסר צופה פני עתיד לצד עונשים נלווים, כפי שיפורט להלן.

אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי למשך שלושה חודשים אותו לא ירצה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום על העבירות בהן הורשע.

ב. התחייבות בסך 5000 ₪ זאת למשך 3 שנים להימנע מהעבירות אותן ביצע.

ג. קנס בסך 1000 ₪ אשר ישולם עד ליום 1.2.2021.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, י"ז כסלו תשפ"א, 03 דצמבר 2020, בנוכחות ב"כ המאשימה הנאשם ובא כוחו.

עמוד 4

